

naar der sker Henvendelse til Kommunalbestyrelsen om Alderdomsunderstøttelse, og naar Kommunalbestyrelsen har maattet erkende, at der er Trang til Stede hos vedkommende, er dermed Undersøgelsen forbi, og saa skal der til vedkommene ydes en bestemt Grundsum, en bestemt laveste Understøttelse, og dernæst, at naar der forefindes en større Trang eller Trangen tiltager i Aarenes Løb med Kræfternes Aftagen, skal Understøttelsen fremdeles ydes efter en bestemt Skala med Tillæg af et vist bestemt Beløb. De Sæts, vi have tilladt os at foreslaa, ere følgende: Til enlige Personer paa Landet som Minimum 75 Kr. og, naar Trangen er større, 100, 150, 200 og 250 Kr., til enlige Personer i Kjøbenhavn og Købstæderne som Minimum 100 Kr. og, naar Trangen er større, 150, 200, 250 eller 300 Kr., til Familieforsørgere paa Landet som Minimum 125 Kr. og, naar Trangen er større, 175, 200, 250 eller 300 Kr., og til Familieforsørgere i Kjøbenhavn og Købstæderne som Minimum 150 Kr. og, naar Trangen er større, 200 Kr., 250, 300, 350 eller 400 Kr. Meningen er imidlertid ikke, at man absolut skulde blive staaende ved disse Understøttelser som Maksimum, idet vi have ment, at de kommunale Myndigheder, hvor der maatte vises sig Omstændigheder, som talte derfor, vilde være i Stand til at gaa højere med Understøttelserne. Det er imidlertid ikke noget nyt, som indføres i saa Henseende, det er noget, som allerede finder Sted; det viser sig efter de Oplysninger, som foreligge, at der i forskellige Kommuner i enkelte Tilfælde — ganske vist ikke i mange — ydes Understøttelser, der gaa ikke saa ganske lidt ud over de Summer, jeg her har nævnt. Vi have ogsaa formuleret vort Forslag saaledes, at der kan gives midlertidige Understøttelser. Disse midlertidige Understøttelser mene vi dog kun bør ydes, naar den Trang, som viser sig at være til Stede, hidrører fra Sygdom eller Arbejdsløshed saaledes, at naar Sygdommen og Arbejdsløsheden høre op, vil vedkommende være i Stand til ved egne Kræfter at skaffe sig det nødvendige. I disse Tilfælde have vi ment, der kunde gives Adgang til en midlertidig Understøttelse. Jeg kommer nu til en Slutningsbestemmelse i samme Paragraf, som tager Sigte paa det Forslag, jeg før omtalte, som skulde gøre det muligt eller i alt Fald ikke forhindre, at Børn vedblivende støtte deres gamle Forældre, eller at vedkommende selv i deres yngre Dage sammenspare et Beløb, som kan støtte dem paa deres gamle Dage.

Dette sidste er ogsaa noget, som den nuværende Lov hindrer, eller det er i alt Fald en Anke, man har rettet imod den, at den træder hindrende i Vejen for Folks Lyst til at spare noget sammen til deres gamle Dage. Vi have da ment, at for saa vidt de, der søge Understøttelse, maatte have Indtægter i Form af Livrente, Legat, Pension eller lignende til et Beløb af 60 Kr. aarlig eller have Husrum, hvis aarlige Leje udgør et lignende Beløb, skal dette lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af vedkommendes Trang, og det samme skulde gælde Understøttelser af lignende Omfang, som vedkommende maatte have fra anden Side, fra Børn f. Eks., fra Arbejdsgivere eller lignende. Naar de Summer, det drejer sig om, kun udgøre et saa ringe Beløb, bør de, mene vi, ikke have nogen som helst Indflydelse paa Bedømmelsen af vedkommendes Trang, og Understøttelsen skal altsaa ydes uden Hensyn til disse Indtægter. Er der derimod Tale om større Indtægter, vil jeg villig indrømme, at der er Grund til at tage Hensyn dertil, og saa vilde det altsaa komme til at øve Indflydelse paa Understøttelsens Størrelse.

Saaledes skulde altsaa det System være, hvorefter man skulde tildele Understøttelse, og vi gaa ud fra, at man ved dette vil komme bort fra den store Masse af alt for lave Understøttelser, som jeg har tilladt mig at nævne. Alle disse Mennesker, som faa de lave Understøttelser, ville ved Hjælp af denne Lov komme op paa højere Understøttelser, og de øvrige, som nu faa højere Understøttelse, ville ligeledes faa mere efter denne Lov end efter den nugældende, idet den Forskel i Trangen, som af vedkommende Kommunalbestyrelse maa erkendes at være til Stede, efter Loven maa bevirke, at der skal ydes en højere Understøttelse, efterhaanden som Trangen stiger.

I Forbindelse med § 6 skal jeg tillade mig at nævne § 7, som angaar Opholdet i Alderdomshjemmene eller Asylerne. Den nugældende Lov indeholder den simple Bestemmelse, at de trængende kunne indlægges i Asyl eller lignende Anstalter. Vi have imidlertid ment, at denne Bestemmelse ikke er tilstrækkelig, men at der tillige bør nævnes noget om, hvorledes Opholdet skal være paa disse Steder, og det have vi saa udtrykt paa den Maade, at der i disse Anstalter skal ydes vedkommende „fuldstændig Forplejning og Underhold, herunder indbefattet en efter deres Helbredstilstand og Behov tilstrækkelig passende Føde og Beklædning samt Husly, Renlighed, Belysning, Varme og en mindre